



LAUST NIELSEN

TVÆRSIGE

STØTTET AF SIN HUSTRU KRISTINE  
NÅEDE HAN AT HJÆLPE MANGE SYGE MENNESKER

ITAKNEMLIGHED ER DENNE STEN REJST PÅ HANS  
89 AARS FØDSELSDAG, DEN 13. MAJ 1956.

## *Laust Nielsen Tværsize*

*Støttet af sin hustru Kristine nåede han at hjælpe mange syge mennesker. I taknemlighed er denne sten rejst på hans 89-årige fødselsdag den 13. maj 1956*

At en profet ikke er agtet i sit fædreland blev her gjort til skamme, da den lokale befolkning et års tid efter hans død rejste denne ni tons tunge granitsten. Den blev fundet ved vejarbejde i Ugelbølle og opstillet på hjørnet af Stadionalle/Sdr. Fælledvej, netop denne strækning, hvor en tusindtalling skare valfartede for at søge „Den kloge mand i Auning“ for at få helbredsmæssige gener behandlet.

Iøvrigt er det den eneste mindesten, som findes i Auning sogn, hvorfor det må være på sin plads nærmere at begrunde denne synlige hæder. På den idylliske plet i det lille hjem på Tværsize virkede Laust Nielsen igennem mange år med at afhjælpe sine medmenneskers helbredsmæssige skavanker. Med selvstudium fra ungdommens dage i diverse lægebøger og sine hænders magiske evner var han i stand til at helbrede mange



forskellige sygdomme. Med sine enestående evner til at finde sygdommens årsag kunne han med et enkelt tryk eller vridning efterfulgt af massage helbrede de af mange læger forlængst opgivne tilfælde af knoglemæssige sygdomme. Var det eksem eller anden form for udslet kunne han med sine hjemmelavede salver, udvundet af planter og i sær rødder fra brændenælder, på kort tid få bugt med disse gener.

Rygtet om den kloge mands evner var efterhånden nået rundt i det ganske land, - især efter at en retssag om anmeldelse for kvaksalveri havde afvist det ulovlige i hans metoder, tog tilstrømningen yderligere fart. Med tog og bus kom patienter alle vide vegne fra, og af de 2-3 taxavogne, der altid holdt parat på stationsområdet ved hver togs ankomst, fik altid mindst en af disse tur til Tværsige. Ja selv når de lokalkendte togførere og konduktører blandt sine passagerer fornemmede patienter til Tværsige stoppede toget og lod de rejsende stige ud i nærheden, mens fløjten gjorde opmærksom på opholdet. Da fast konsultationstid fra kl. 7-11 nødvendigvis måtte fastsættes, kom de selv kørende allerede klokken fire, og inden solen stod højt på himlen, kunne der være parkeret 30-40 biler på den dertil indrettede parkeringsplads overfor hjemmet.

Hustruen, Kristine, var en slags lægesekretær, der modtog patienten og senere sørgede for afregning for behandlingen. Man kunne erfare at folk, der var kommet i kørestol eller med krykker, ubesværet selv kunne forlade stedet. Det med afregning, der jo var „frivillig“, prægedes af en speciel indstilling til den enkeltes økonomi, lokalforhold eller fælles interesser. Var patienten selv kørende langvejs fra og anedes god økonomi, måtte disse „spytte i bøssen“, medens mindrebedemlede og lokalbefolkningen kun betalte udgifter til salve. Da Laust havde tilhørsforhold til afholdsbevægelsen og som yngre meget aktiv i skytte-, gymnastik- og idrætsforeningen, havde patienter herfra en særlig fortrinsret ikke alene ved absolut gratis behandling, men også ved at måtte komme uden for konsultationstiden og dermed undgå de lange kødannelser. Endda om søndagen kunne idrætsudøvere efter pludselig opstået tilskadekomst blive behandlet og stadig uden honorar. En fodboldspiller, der i taknemlighed lod en 10 kr. - seddel ligge på den grønne tørvekasse i køkkenet (venteværelset), fik den tilbage med posten dagen efter.

Ja, særprægede var de to efterhånden aldersstegne mennesker på flere måder. Således blev en patient budt til bords ved aftenspisningen, der bestod af te og hjembagt franskbrød med bihonning.

Parret tog sig hver en snaps, mens Laust til gæsten udtalte: „Som du ved, er jeg afholdsmand og må derfor ikke byde spiritus, men kun nyde, - men når du kommer hjem skal du tage en snaps, for det er godt for dit helbred.



At Laust Nielsen var landskendt og huskes af mange endnu i dag, vidner gentagne udtalelser om. Når man som turist i fremmede lande møder landsmænd, som spørger hvor vi kommer fra i Danmark, og vi nævner Auning, så er bemærkningen som regel: Jeg ved ikke rigtig, hvor det ligger, men det var vist der, I havde „Den kloge mand“, som en af mine slægtninge blev helbredt af.

For nærmere at karakterisere Laust Nielsens liv og virke, gengives her den hyldest, som med initialerne „I. K.“, blev udgivet i en hel festavis på hans 70-års fødselsdag:

### *EN BETTE VIIS*

*I Auning på Tværsige, der bor „den kloge mand“  
med trofast viv og hjælper. Hans ry gik vidt om land,  
for tusinder han lindred så mangen pine svær,  
derfor i dag han hyldes af venner - fjern og nær.*

*For afholdssag og skydning og ungdomssport og sang  
og videnskab og agerbrug med mer han gik i gang.  
I medbør som i modvind Kristine bi ham stod,  
hun trode altid på ham - og ranked tit hans mod.*

*De frydedes i hjertet ved livets herlighed  
men følte harm og smerte, når livet brødes ned,  
- var dyr det, eller blomster, de vanded sig derved,  
men allermest dog, når det var mennesker, der led.*

*Så undte sig Laust Nielsen ej ro og ikke rist,  
thi hjælp der måtte ydes mod pine, sår og brist.  
Så tog han ned fra hylden vel mangen foliant,  
dog ude i det fri han vist oftest midlet fandt.*

*Så miksede han salver og dråber nok så snildt,  
så gned han stive lemmer - de smerter at få stilt,  
fik vredne ting i led, vasked sår og heled brud,  
og mismods onde ånder dem drev med flid han ud.*

*Fra Grenen indtil grænsen, fra vester og fra øst,  
fra Jyllands gule klitter og Sjællands blomsterkyst,  
fra rigmandshjem det fine til levest bondvrå,  
mod sot og syge ALLE til Tværsige lader stå.*

*Så bruger Laust sit øje - men fingrene især -  
„nå, der har vi skavanken, den sidder lige der -  
Kristine hit med oljen, den sag er ligetil,  
massage fire gange, så har vi vundet spil“.*

*J. K. Rasmussen,  
1. lærer på Sønder Skole 1902-1934*



Artiklen om Laust Nielsen  
er hentet fra denne bog.  
Skrevet af  
Ejnar Thuesens Johansen  
Udgivet i 1992